

SZABAD

VÉLEMÉNY

KEREPES-SZÉPHEGY-SZILASLIGET FÜGGETLEN ÉS FELELŐS KÖZÉLETI LAPJA

Félmilliós karácsonyi segílyt adtunk át a kerepesi romáknak

Beszámoló a 3. oldalon

Búcsúztató – vezetés nélkül

Ahogy december 3-án Szilasligeten, úgy december 17-én Kerepesen is elbúcsúztatta a Két Faluért Egyesület és az Aranyosó Nyugdíjas Klub a 2005-ös esztendőt, abban a reményben, hogy jövőre az ideinél minden szempontból jobb évünk lesz. Például azért is, mert akkor már az akkori falu vezetése is eljön az ilyen rendezvényre, nem úgy, mint most. Bók Károlyék sem Szilasos, sem Kerepesen nem voltak kíváncsiak a választóikra. Sajnáljuk, mert nekik is jutott volna gulyásleves és finom sütemény, sőt pohár bor is.

» FOLYTATÁS A 3. OLDALON

A fogyasztás örülete

A advent időszakában Krisztus megszületésére, eljövételére várnak a keresztények. Ez a négy hét a „szent várakozás” időszaka.

Vajon tudunk még várakozni? Ilyen rendkívüli dologra még talán, de már ez sem biztos. Gyakorlat nélkül minden nehezen megy. Várunk-e valamire a hétköznapjaink során? Nem, minden rögtön kell, azonnal. Nem érünk rá várakozni, mert rohanunk tovább. A fogyasztói társadalom erre épül. Nem érdekes meg van-e a pénz valamire. Elég, ha megkívánod, vágyol rá, már vidd is azonnal. Hitelbe, kölcsönbe, eladósodásra.

Valamikor spórolgattunk, vártunk a beteljesedésre. Ez alatt fel-

készült a lelkünk a kívánt valami fogadására. Színezgettük magunkban a képét a várt dolognak. Nagy volt az öröm, amikor végre megkaptuk, megszereztük. Valahogy nagyobb boldogságot adtak az ilyen dolgok. Volt olyan is, hogy a várakozás alatt jöttünk rá igazából, nem is kell nekünk az a valami, nincs igényünk rá.

Most ez elmarad, hisz azonnal megkapjuk. Örülünk neki? Talán egy kicsit, egy-két másodpercig, aztán lerakjuk, és rohanunk vágyaink új tárgya után. Vajon a mi vágyunk ez? A mi életünk ez?

Tanuljunk meg újra várni, örülni, ünnepelni.

» Kóbor Tamás

Hol a 250 millió?

Meglepő, hogy a szilasligeti Hírlevél című kiadványban Rózsás Erika képviselőasszony azt írja, hogy a 250 milliós hitel nem jött meg, illetve pontosan nem tudja mi történt.

Akkor ki tudja, hiszen Rózsás Erika képviselő tagja a pénzügyi bizottságnak, tehát jogosult a hitelfelvétel ügyében érdeklődni, mégis „elhajtották” a bankból. Negyedmilliárd forint csak úgy nem szokott eltűnni, másrészt Bók Károly azt mondta, meg van.

Az előzmények. A kerepesi testület véleményünk szerint megdöglött és hibásan úgy döntött, felvesznek a mi nevünkben 250 millió hitelt, abból megveszik a szilasi telkeket, és majd eladják wellness központnak. Bók azt mondta, a Danubius szállodalánccal állnak kapcsolatban, ő lenne a vevő, de hogy lesz-e, azt senki nem tudja. Így könnyű a mi bőrünkre hitelt felvenni, majd lesz, ami lesz.

Derült égből villámcsapás, hogy Rózsás Erika most azt írja az újságban, nincs meg a pénz, legalábbis neki a 2005. októberi és novemberi üléseken sem mondták meg, ha van, hol van. Helyette azt mondták: „a pénzt lekérték a K és H Banktól, de a számlára nem érkezett meg”.

Azt idáig is megszokhattuk, a szürke szavazókat nem veszik komolyan a hivatali nagyságok, meg több képviselő sem, de az már félelmetes, hogy egymást sem veszik komolyan. Mekkora a tekinté-

lye Rózsásnak, ha Bók, vagy másik képviselőtársa sem válaszol a kérdésére? És kit, vagy kiket képvisel az, aki nem ad egyértelmű felvilágosítást? Milyen testület, amelynek tagjai frakciókat alakítanak, és szidják egymást a különböző beszélgetéseken és fórumokon...

Hogyan tudnak együtt dolgozni a testület tagjai? Hogyan képesek közösen dönteni és jól dönteni, ha nem a lakosság érdekei mentén sorakoznak fel? Miért szavazzák le állítólag mindig a Rózsás, a Palotai meg az Ekhardt hármast? És, ha ez a hármast jól akar, akkor miért nem képes erről a tőbbieket meggyőzni?

Mindenesetre a banktitok erősebb az egész testületnél, akik a rossz hitelfelvételi döntést meghozták, és akik most egymásra, meg Bók Károlyra mutogatnak. Nevetséges, szánalmas, egyben pedig félelmetes, ami felé a hivatal sodródik. De a legszomorúbb, hogy mi, állampolgárok, csak nézünk, mint a moziban, mondjuk egy katasztrófafilmet.

Bernard Shaw írta: „a demokrácia olyan eszköz, amely biztosítja, hogy ne kormányozzanak bennünket jobban, mint ahogyan megérdemeljük.” Helyben vagyunk. Javasolom, fogják egymás kezét mind a tizennégyen, és együtt keressék meg a pénzt. Minek veszekedni? Ami 3 évig nem ment együtt, az 10 hónap alatt külön sem sikerül.

» (franka)

Az eddigi legnehezebb évet kezdtük Gémesi György: kevés széttárni a karjainkat

Az M0-ás körgyűrű helyzete. Az iparüzési adó mentőöv az önkormányzatoknak. Ha nincs beruházás, nincs fejlesztés. A jóléti rendszerváltás és a helyi gazdálkodás. Kerepes önkormányzata nincs a térség dobogós helyezettei között. Szilasligeten nem kellett volna bezárni az iskolát. A hulladékártó nyereséget hozhat Kerepesnek. Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre válaszolt Gémesi György országgyűlési képviselőnk, gödöllői polgármester a Szabad Vélemény főszerkesztőjének, Franka Tibornak.

Gödöllő is didergett 2005. december 21-én délelőtt. Gondoltam, a polgármesteri hivatalban majd „kiengedek”, de Gémesi Györgyöt az épület előtt találtam és ő is didergett. Éppen a Máltai Szereztársaság teherautójáról pakolták le a környék szegényebb lakosainak segély- és ajándékcsomagjait. A városnak 16 esztendője polgármestere, a parlamentnek 8 éve tagja, elnöke a Magyar Olimpiai Szövetségnek, és a Magyar Önkormányzatok Szövetségének, hogy csak a fontosabbakat említsük.

– Elsőként engedje meg, hogy tiszta szívvel kívánjak valamennyi kerepesi, széphegyi és szilasligeti honfitársamnak boldog új esztendőt, az ideinél gyorsabb boldogulást, és gyarapodást. Nehéz időket élünk, sok szempontból bizonytalan kilátásokkal, mégsem szabad belenyugodnunk és elkeserednünk. Óriási problémát jelent az a tény, hogy jövőre országos szinten az önkormányzatoktól mintegy 70-

100 milliárdot vonnak el, tehát még kevesebb lesz az, amiből gazdálkodhatunk. Érveinket, mármint a Magyar Önkormányzatok Szövetsége érveit lesöprik az asztalról, minket nem kérdeznek, velünk nem egyeztetnek. Lesznek-e régiók, és ha igen mikor, lesz-e miből racionalizálni az oktatási-, a sport és az egészségügyi intézményeket, új központokat létesíteni. Megannyi kérdés, de választ az MSZP-SZDSZ koalíció nem ad. Egyetlen dolog biztos, az elvonás.

– Az M0-ás építése sokáig húzódik, elsősorban mert a XVI. kerületiek és a csömöriek is ellenézték az árpádföldi szakasz nyomvonalát.

– Ez a probléma már nem áll fent, ezért minden fórumon sürgetnünk kell a közlekedés általános javítását, így az M0-ás és az M3-as út közötti átkötés megépítését, a tömegközlekedés fejlesztését. A körgyűrű megépülése szerintem enyhíteni fogja Kerepes és Kistarcsa átmenő forgalmát is, az ott élők öröme.

Éppen ez volt az egyik oka annak, hogy személyesen is sokat vállaltam azért, hogy Kerepes forgalmát legkésőbb 2007. novemberében elvigye az északi átkötés. Ma úgy tűnik, a nehezén túl vagyunk.

– Gödöllő fejlődését meg az ellenfelei is kénytelenek elismerni. Az utóbbi időben idetelepült vállalkozások, az infrastruktúra fejlődése, vonzóvá teszi a várost, ami tulajdonképpen a térség településeinek is jó, de nem elégséges. Sajnos, sok polgármester azt mondja, nincs pénz, és széttárja a karjait.

– Nem könnyű ma egy település első emberének lenni, mert a lehetőségek, főként az anyagi források egyre szűkülnek. Egyrészt nem szabad megosztania a település szervezeteit és lakóit, másrészt nem szabad mindenre azt mondania, hogy nincs rá pénz. Kevés ülni az asztal mellett, és gondolkodni az ötleteken. Ártalmas csak eladni, ami még maradt, hiszen az önkormányzati területek értéke nem az egyszeri értékükben rejlik. Hasznosítani kell úgy, hogy vállalkozásokat nyerünk meg, és velük mi is tulajdonosokká válunk, vagy legalábbis iparüzési adót remélhetünk tőlük. Területet eladni a legkönnyebb, de a legegyszerűbb megoldással a jövőnk adjuk el további haszon nélkül.

» FOLYTATÁS A 2. OLDALON

Kerepesi távlatok

Hányan leszünk 2010-ben?

Előkészületben van Kerepes távlati, rendezési terve, amelynek részletes, azaz térképi anyaga a polgármesteri hivatal folyosóján is látható. A közelmúltban részt vettem egy fórumon, amit három önkormányzati képviselő hívott össze civil szervezetekkel közösen. Ott a kérdések és hozzászólások mellett elhangzott az egyik jelenlévő önkormányzati képviselő részéről, hogy szakemberek által megjelent egy olyan prognózis, miszerint 2010-re Kerepes lakossága 15 ezer fő is lehet.

Aki tudja Kerepes jelenlegi lakosságának létszámát (tudomásom szerint 9200 fő), és valamit tud és ért a településfejlődés folyamatához, az megállapíthatja, hogy az teljes képtelenség, miszerint négy-öt év alatt Kerepes lakossága a jelenlegi létszámának több mint 60 százalékaival bővüljön. Ez vagy hozzá nem értést vagy elrettentést szolgál.

Ez nagyjából az a szint, mint az a terv vagy szakvélemény, amit a korábban tervezett faluközpont szennyvízelvezetéséről olvastam, amely azt írta, hogy az a Béke utcán keresztül történik. Azon a Béke utcán, ami minimum négy-öt méterrel magasabban van, mint az érintett terület nagy része, amelyet a Wéber Ede utca meghosszabbításában jelenleg is szennyvízcsatorna szel ketté, és csatlakozik a terület legmélyebb pontja mellett lévő gerincvezetékhez a terület HEV felőli oldalánál.

Nem árt tisztában lenni azzal sem, hogy egy terület belterületbe vonásának időtartama az elhatározástól az első ház megépítéséig mennyi idő. Akik ismerik a 018 hrsz. terület történetét, amely, ha nem tévedek, legalább négy-öt éve húzódik, és még a közműtervezésig sem jutott el, vagy a 069-070 hrsz. terület sorsát, amely szervezésének időtartama nem sokkal marad el az előbbi területtől, hogy a többit most ne soroljam. A fentiek azt igazolják, hogy az elhatározástól az építés kezdetéig legalább négy-hat év szükséges, tehát a tervezett területek egy részénél 2010-re még az építkezések elkezdésének a lehetősége sem valósul meg.

A legelső és legfontosabb kérdés az, milyen arculata legyen

Kerepes jövőbeni építményeinek. Véleményem szerint kertvárosias, főleg családi házas, mert nem az emeles házak, főleg nem az utóbbi időben épített sorházas beépítés vezethet a természetesen elérhető városi ranghoz.

A fórumon az is elhangzott, hogy családi házas vagy sorházas letelepedési lehetőségnek Budapesten is van alternatívája. Aki élt Budapest akármelyik részén, az tudja, hogy Budapesten nem lehet azt a klímát biztosítani, amit Kerepesen.

Nagyon szomorú, hogy a közelmúltban megépült lakóterületek építésénél nem vették figyelembe a település érdekét. Igenis a jövőben komolyabban meg kell követelni a település működéséhez szükséges feltételek megteremtését arányosan a bővítéssel, és azt felhasználva a már lakott területek javára is. Például a széphegyi utcák mögötti terület bevonása esetén a Kölcsey utca meghosszabbításával ki lehetne alakítani egy Kistarcshoz csatlakozó széles utat, ahova bekerülhet a Kistarcsnál kapcsolódó budapesti vízvezeték továbbvezetése is. Természetesen nem lehet a múlt évtizedes hanyagságából, vagy nem csak hanyagságából eredő lemaradást a bővítendő területekkel bepótoltatni.

Bővítéstől függetlenül komolyabban kell foglalkozni a közlekedési feltételek javításán (útépítés, helyi közlekedés), a csapadékvíz-elvezetéssel, amibe be lehetne vonni a lakosságot is, a szennyvízelvezetéssel és a jó minőségű ivóvízellátás biztosításával.

Tehát bővülni, de nem mindenáron, fokozatosan és megfontoltan, de teljesen megállni nem szabad, mert a környező településeken sok bővítés történt az elmúlt évben. Kistarcsnál több mint hatszáz építési telek lett kialakítva, Nagytarcsnál az elmúlt két-három évben még ennél is több, és tudomásom szerint Csömörön is komoly bővítések voltak, és vannak előkészületben. Természetesen egy település minőségét nem csak nagysága, lélekszáma határozza meg, de anélkül lemaradhat, és Kerepes csodálatos adottságai közel sincsenek kihasználva, és mindent meg kell tenni a jobb és szebb életkörülmények biztosításáért. Ennek része lehet az ésszerű bővítés is.

■ Bokor Béla

Épségben maradt...

Mindenki karácsonyfája

Dicséret a falu vezetésének, hogy a régi iskola, a mi lebontott iskolánk udvarában felállították a mindenki karácsonyfáját tavaly decemberben is. Jó érzés volt ott lenni, hallgatni a szavakat, a gyerekek énekét, a plébános úr szavait, aztán megnézni a Betlehemet.

Az is öröm volt, hogy elég sokan eljöttek az ünnepségre, és büszkeség az, hogy esténként a vi-

lágítást bekapcsolták, és a sok autós láthatta az ünnepi fenyőt. Egyetlen dolog volt, ami nem tetszett: az alpolgármester úr, a Gombkötő Róbert azt találta mondani ünnepi köszöntője végén, hogy „jó fenyőfagyújtást kíván”.

Jó, tévedett, mert tévedni emberi dolog, de miért nem javította ki önmagát? Remélem, senki nem fogadta meg a tanácsát.

■ K. Mária, Kerepes

Nincs fertőző járvány!

Az iskolai fertőző betegségekről írott cikkünkre dr. Vaszil László a következőket tartja fontosnak a védőoltás illetve a vakcina kérdésében.

Az ótvar elleni vakcina (azaz védőoltás) nem létezik. A cikkben szereplő injekció egy közisimert antibiotikum, amellyel a betegséget megelőzni nem lehet, gyógyítani ellenben igen. Ennek jelentősége csupán a gyógyszer bevitel maradéktalan biztosításában rejlik, ami az együttműködő betegek esetében szájon keresztül adandó készítmények útján is megfelelően elérhető. Az injekciós kezelés a betegség gyógyulásáig naponta legalább egy injekció beadását jelentené.

Jómagam, mint a nyár folyamán a legátfertőzöttebb terület gyermekorvosa, az ótvar ügyében kétszer tárgyaltam a hivatalos szervekkel. Először a Kerepesi Ön-

kormányzat rendkívüli anyagi segítségét kértem és kaptam, hogy a legszegényebb betegeknek megvehessük a szájon keresztül adható antibiotikumot. Ez körülbelül 25 főnek jelentett segítséget.

Másodsorra szélesebb körben szerveztem munkaértekezletet, annak érdekében, hogy az ÁNTSZ (Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat), mint a járványos betegségek felszámolását segítő és koordináló hatóság teljes mértékben tájékozódhasson a településen kialakult helyzetéről. A második értekezlet során merült fel az antibiotikum injekciós alkalmazása azoknál a betegeknél, akik korábban nem voltak hajlandók együttműködni az egészségügyi szolgálatokkal. Szerencsés módon akkorra már az ótvar előfordulása lényegesen megritkult, ezért az injekció alkalmazására már nem volt szükség.

■ **KÖZLEMÉNY** Tekintettel arra, hogy idén nyáron településünkön az ótvar (impetigo) nevű betegség csoportosan és nagyobb számban jelent meg, az alábbiakat tesszük közzé. Az ótvar nevű fertőző bőrbetegséget a helyi egészségügyi hálózat (a gyermekorvosok és a védőnők) az oktatási intézményekkel szorosan együttműködve a Kerepesi Önkormányzat (anyag) segítségével október végére leküzdötte. Jelenleg a betegség előfordulásának gyakorisága megfelel a mindenkori megszokottnak, azaz átlagosnak tekinthető.

dr. Mokus Zsuzsanna és dr. Vaszil László, gyermekorvosok

Romló közhangulat

Egyre inkább azt érzem, meg látom, sőt, olvasom, hogy egyre több baj van a közhangulattal. Szerintem a képviselőtestület tagjai széthúznak, a jelenlegi vezetés igyekszik megosztani a lakosságot, hátha így könnyebb irányítani, illetve híveket szerezni kinek-kinek a saját érvényesüléséhez. Tenni kellene valamit.

M. Imre, Szilasliget

Tisztelt Uram!

Gondolom emlékszik még rá, utoljára 2002-ben járultunk a sza-vazournákhoz, és mondtunk véleményt. Ennek az eredménye az, hogy azok vannak a képviselőtestületben, meg a vezetésben, akiket kritizálni méltóztatik. A helyzet ma ugyanaz. Ha Ön úgy érzi, hogy a képviselők, meg a polgármester döntései, illetve viselkedésük rontják a közhangulatot, akkor, akár 2002-ben, idén ősszel is lehetősége adódik a szavazófülkében véleményt nyilvánítani róluk.

■ A szerkesztő

Nehéz évet kezdtünk

« FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

– Kerepesen egyre több belterületet adnak el lakótelep építésére, ugyanakkor beruházások nem indulnak, munkahelyteremtés nincs. Így aztán az 1 milliárd 200 millió költségtől 100 millió, ha marad évente. Legújabbban 250 millió hitelt vett fel a testület ismét telekvásárlásra, miközben nincs út, nincs csatorna, és ha így marad minden, akkor nem is lesz, hiszen törlesztésre kell a pénz.

– Gödöllő éves költségvetése 5,4 milliárd lenne, ha nem folyna be az itt lévő és ide telepedett vállalatoktól még évi 1,9 milliárd. Ha nincs bevétel, nincs fejlesztés. Cégek kell idecsalogatni és velük közösen alakítani a település életét, különben nem megy. Csak lakóparkokat építeni, csak embereket és családokat telepíteni kevés, hiszen nincs miből a lakhatás feltételeit biztosítani. Az országban a nagy várakozással beharangozott jóléti rendszerváltás maradt el, míg egyes településeken pedig, a helyi gazdálkodás mondott csődöt. Azt a legkönnyebb kimondani, hogy ja, kérem, akartuk, csak nincsen pénz. Ezért is üdvözlöm a civil szervezetek mozgólódását, köztük a Két Faluért Egyesület megalakulását, mert új hang, új elképzelések, új remények, és új vállalások fogalmazódnak meg. Az idei 2006-os évet a változások évének is tekintik sokan. Egy ilyen mértékű elképzelés megvalósításához új arcok, új emberek kellene.

– Önt a szilasligeti tagiskola bezárása kapcsán azzal vádolták, helyeselte a testület döntését, hogy az óvoda cseréljen helyet az iskolával.

– Nem így történt. A kerepesi testületnek joga volt bezárni,

tehát törvényesen döntött, kérdés, jó döntés volt-e. Nos, az én véleményem szerint Szilasligeten az alsó tagozatos gyerekek számára továbbra is biztosítani kellett volna a 80 esztendősként multtal rendelkező iskolát, nem pedig bezárni. Az alsó tagozat helyben tartása nem lehet pénzkérdés, hiszen nagyon fontos a gyerek életében. Sajnálom, hogy a testület nem így döntött. Az

Nekem egyetlen feladatam volt, és maradt, a szolgálat.

más kérdés, hogy Kerepesen miért nincs telt ház az alma materben? Miért nincs? Ezt kérdezem én is. Gödöllőn létezik olyan iskola, ahová több roma gyerek jár, mint nem roma, mégsem okoznak olyan problémákat, mint Kerepesen. Ebből következik, hogy nem csak kisebbségi kérdéssről van szó Kerepesen, hanem oktatási, nevelési, szociális és irányítási gondokról együttesen. Ami eddig történt, nem a jó megoldás felé vezet, de nem én vagyok hivatott a döntésre, hanem a testület. Én a

véleményemet fogalmaztam meg. – A térség települései közül Csömör tesz a legtöbbet, míg Mogyoród, Nagytarcsa és Kerepes a középmezőnyben tolong. A havi polgármesteri megbeszéléseken Bók Károly más elfoglaltságra hivatkozva többször sem vett részt.

– Ezt kár tagadni, ez így van, még akkor is, ha egyetlen település sincs, és nem is lesz könnyű helyzetben. Azt gondolom, Széphegy, de Szilasliget is kissé el van hanyagolva, valahogy kevesebb figyelmet kap, mint amennyit érdemelne. Lendületet adhat a gödöllői önkormányzat szívós munkájával megvalósuló hulladéklerakó, és feldolgozó telep létesítése, amely Kerepes területén kerül átadásra, reményeink szerint 2007-ben. Magam, mint eddig, minden segítséget megadtam és megadok a körzetemben lévő településeknek és azok vezetésének céljait mielőbbi elérése érdekében. Hogy valamennyien jobb körülmények között, szebb környezetben élhessünk.

– Tavasszal választás, összeszűkített önkormányzati választás. Mi a helyzet az indulásával?

– Köszönöm kérdését, természetesen indulok tavasszal és ősszel is. Tudomásom szerint a gödöllői választókerületben a KDNP kapta meg a jelöltállítás jogát, így, mint MDF induló a KDNP támogatását szeretném elnyerni. Mivel a KDNP szövetséges a FIDESZ-szel, így egyedüli jelölt leszek a polgári oldalon, a MIÉP és a Jobbik Magyarországért Mozgalom Harmadik Út jelöltje mellett. A többi tavasszal elvált. Miután tavasszal eredmény születik, hamarosan jön az ősz, az újabb megmérettetés. Nekem egyetlen feladatam volt, és maradt, a szolgálat.

■ Franka Tibor

Évbúcsúztató

« FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Eljött viszont a kerepesi FIDESZ küldöttség Kovács Antal elnök úrral az élén, és eljött Gémesi György személyi titkára, aki gratulált a Két Faluért Egyesület megalakulásához, kulturális és közéleti tevékenységéhez. Ígérte azt is, hogy a képviselő úr amiben tud, segíti a munkánkat. Szép számmal voltunk, de nem elegendő, lehet, a közelgő ünnep, meg a disznóvágások miatt sokan nem tudtak eljönni. Legközelebb erre is figyelünk.

Az Aranyosó ugyancsak kitett magáért, hiszen az ünnephez illő műsorral készültek, melynek szövegét régi idők történéseiből válogatta és írta meg a 85 esztendő Forró Marika néni, aki szintén ott ült a nézőtérén. Arról beszélgettünk, milyen felemelő érzés volt régen, amikor egy-egy ilyen rendezvényre annyian jöttek, hogy pótszékeket kellett keríteni. Manapság az a feltűnő, ha történik valami, ha valaki mozgolódik. Azonnal azt kérdezik, miért csinálja, milyen előnye származnak belőle, mit akar elérni? A válasz: rövid az élet, és sok a gond. Néha jó elereszteni magunkat, és változtatni, jobbítani sem ártana.

A színpad megtelt asszonyokkal, a nézőtér vidámsággal. A függöny mögött Nagy Béláné és Gubcsó Mária segítettek beöltözni, bajuszt ragasztani a höl-

gyeknek, akik pásztornak, házigazdának, lánynak, fiúnak „adták ki magukat”.

A műsor után felszolgálták a gyulást, amelyet Kollár Marika készített elő és főzött meg finomra. Aztán hozták a saját készítésű pogácsát, a beigli, a káposztás kalácsot, meg az édességet. A rendezvény délután kezdődött, és este hét óra után kezdtek az asszonyok elpakolni. Igaz, a szilasi nyugdíjas klub tagjai már előbb távoztak, mert indult a busz. Köszönet mindenkinek, a vállalkozóknak, a segítőknek, a résztvevőknek.

Kritikusainkat pedig arra kérjük, és buzdítjuk, inkább jöjjenek közénk a falu jelenlegi vezetésével együtt, mert nem hagyjuk abba.

■ G.

SZABAD VÉLEMÉNY

■ Kerepes-Széphegy-Szilasliget független közéleti lapja

■ Megjelenteti a Két Faluért Egyesület
■ Szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Rét utca 51.

■ Telefon: 06/30 330-1670, 06/30 332-7457

■ Főszerkesztő: Franka Tibor
■ Tördelőszerkesztő: Bokor Péter
■ Hirdetésfelvétel és kéziratok leadása a szerkesztőség címén.
■ E-mail: gorgenyi@citromail.hu

Félmillió karácsonyi segély a Kerepesen élő romáknak

A Két Faluért Egyesület nevében Franka Tibor karácsony előtt néhány nappal felkereste a Máltai Szeretetszolgálat budapesti elnökét Győri Dani Lajost, mert látva a Gyár utca, a Szőlősor, a Mogyoródi út, és a széphegyi cigánycsaládok helyzetét, egyesületünk nevében szertett volna segíteni azokon, akiknek csak kevés ajándék jut, vagy semmi sem jut a karácsonyfa alá. A főszerkesztő személye garancia volt a Máltaiak számára, hiszen környezettanulmány nélkül és azonnal intézkedtek. December 23-án, azaz Szenteste előtti napon reggel kilenc órakor megérkezett a Máltai Szeretetszolgálat gépkocsija félmillió forintos élelmiszer, ruha és játékeszközzel.

A gyorsaság némileg akadályozta a szervezést, hiszen ilyenkor mindenki vásárol, takarít, és csomagolja az ajándékokat. Igen ám, de sok helyen, sok családban nincs mit csomagolni. Kovács Péter a szállítmány vezetője is sietett, mert naponta 8-10 helyre kellett szállítania. Gáspár Erikával, Oláh Ibolyával, és Németh Jánossal fogtunk hozzá a rakomány elosztásához, amely a következő tételből állt:

- ötven szatyor, azaz öt mázsa élelmiszer (tészta, konzerv, étolaj, stb.)
- 250 rúd mákos és diós beigli
- gyerekjáték és könyv nyolc dobozzal
- ruha, sál, zokni, szabadidő ruha, új állapotban tíz zsák

A Gyár utcában nagyon sokan várahoztak

Gáspárné előző este összeírta a nagycsaládok és nyugdíjasok

névsorát, a Máltaiak autóját pedig kipakoltuk az Anikó ABC-ben, hogy mielőbb útjára engedjük. Ezt követően saját autóinkkal hordtuk szét a segélyeket. A Gyár utcában hatalmas tömeg várahozott, a segélyosztás olykor kiabálással, kisebb veszekedésekkel indult. Apró gyerekek, közepkorú szülők és nyugdíjasok vártak a sorokra, aki viszont hangoskodott, Oláh Ibolya hasonló stílusban igyekezett rendre utasítani, több-kevesebb sikerrel.

Gáspár Erika adatai szerint mintegy félezer cigány él Kerepesen, közülük csaknem kétszáz a 14 év alatti gyerek. Nincs annyi csomag, amennyit ne tudunk volna szétosztani. Volt aki megértette, volt, aki nem. Emlékeznek a kedves olvasók? Amikor megnyit egy nagyobb áruház, az emberek képesek egymást is eltaposni.

A Gyár utcában azért nem volt ilyen hangulat. Sőt, a legtöbben megköszönték a segítségnyújtást.

A Szőlősor Árpádja özvegy

A Gyár utcából visszamentünk az Anikó ABC-be, ahol kaptunk forró kávét és ásványvizet, majd újabb csomagokkal indultunk a Szőlősorra. Útközben szembetalákoztunk Palotai László képviselő úrral, aki intett nekünk és továbbhajtott. Karácsonykor mindenki siet a dolga után.

Ötven fölött az ember azt gondolná, nem érheti meglepetés, hiszen írói és politikai tevékenységem során Jeruzsálem-től, Los Angelesen át Vukovárig és Bukarestig sok szenvedést, elejét se láttam, de a Szőlősor özvegy Árpádján kicsordult a könnyem. Árpád negyven fölötti cigányember, aki hat esztendeje veszítette el daganatos betegségben szenvedő feleségét. Négy gyermeket kellett felnevelnie.

– Nehéz, nagyon nehéz az élet – mondja lassan, és megfontoltan, miközben átveszi a csomagokat. – Sokszor nem is tudom, miből jut enni. Járok rendszeresen guberálni, meg hulladék vasat gyűjteni...

Valamivel feljebb viszont nagy az öröm, hiszen ma reggel, azaz Szenteste előtti napon született meg ifjabb Oláh Bélának nyolcadik gyermeke egészségesen, négy kilogrammos súllyal. Szorongattuk egymás kezét, a lábam már régen a cipőm talpához fagyott.

Mogyoródi út és Széphegy

Fogyóban a készlet. Gáspárnéval osztunk-szorozunk, de borzasztó nehezen, mert akármilyen kis házakban is élnek a romák, sokan jönnek elő belőlük. Itt már érződik, hogy amit adni tudunk, hogy ami még maradt, az nem mindig vált ki egybehangzó elismerést, de ez van. A fiatalok meg a férfiak hátrébb húzódnak, úgy figyelik, mit kap az asszony, vagy az anyu. Aztán cserélgetnek a holmik között.

Délután fél kettőre végzünk. Széphegyről jöve benéznek Barti Béla boltjába, ahol most is sokan vásárolnak a holnapi vacsorához. Beszélgetünk az emberekkel, kellemes ünnepeket kívánunk. Mikor indulok Barti kezembe nyom jókora darab disznósajtot, hurkát, kolbászt, és nem engedi kifizetni.

Nekem is jutott karácsonyi segély...

■ Franka Tibor

Tisztelt Kozma Imre Atya! Tisztelt Győri Dani Lajos Elnök Úr!

A Kerepesi Cigány Kisebbségi Önkormányzat nevében szeretnénk köszönetet mondani, hogy adományban részesülhetett közel 500 kerepesi roma.

64 család részesült abból az adományból, amit 2005. december 23-án osztottunk ki a rászorulóknak. A karácsonyi élelmiszer-csomag, az új ruhanemű, és rengeteg játékkal örömet szerezhetünk ezeknek a családoknak.

Tisztelt Franka Úr!

A Kerepesi Cigány Kisebbségi Önkormányzat ezúton szeretné megköszönni, hogy a Máltai Szeretetszolgálattól nagy értékű adományt juttatott a kerepesi cigány családok részére. 64 család, közel 500 fő részesült a karácsonyi élelmiszer-csomagból, új ruhából, és játékokból.

Köszönjük, hogy végig jelen volt, és segített a szétosztásban.

Kerepes 2005. december 27.

Köszönjük!!!

Gáspár Tiborné elnök és a CKÖ képviselői

Dolgozni kellene, ünnepelni nem?

Két egymásnak ellentmondó hír jelent meg az önkormányzati „független” újság novemberi számában. Az egyik arról számolt be, hogy átadták a bezárt szilasi iskolából átalakított Meseliget óvodát, amely hír, ismerve a botránnyos előzményeket, már önmagában is elgondolkodtató, főként, ha hozzáteszük, az ünnepség után Bók Károly polgármester emléklapokat adott át legalább 30 főnek, amiért derekasan kivették a részüket az erősen vitatott átépítésből.

Amásik hír arról tudósít, hogy a szabadidejét és egészségét sem kímélő Jankovics Mária óvodavezető, és Bók Károly „elfelejtették” meghívni azt a tíz cigány közmunkást, akik szintén derekasan keverték a maltort, hordták a földet, szóval dolgoztak az „átépítkezésen”. Illetve közülük négyet úgy hívtak meg, hogy a többi dolgozó ne tudjon róla. Erre a meghívott négy sem ment el. Kinek van, volt igaza? Kinek van joga szelektálni a résztvevők között? Miért kellett kivételezni? Ezek szerint a 30 kitüntetett között egyetlen cigány sem volt, noha tízen dolgoztak egyszerre? Lehet, nem érdemelték meg, de akkor miért ilyen gyávan és elterelő „hadmozdulattal” hozták a tudomásukra? Miért nem mondták meg a kritikát, miért nem váltak a véleményüket a község vezetői?

Különösen elgondolkodtató történet, ha figyelembe vesszük, hogy Bók Károly polgármester az idén Roma-díjat kapott, igaz, nem a romáktól, „csak” a cigány kisebbségi önkormányzat képviselőitől.

Talán azért nem vállalták a véleményüket, mert nem akartak konfrontálódni, nem akartak a közlegő választások miatt roma szavazatokat veszíteni? Az kétségtelen, hogy aki vállalja a véleményét, azt előbb-utóbb megtámadják. Így történt velem is, amiért megírtam a kerepesi iskolában uralkodó áldatlan helyzetet, amiért megírtam, hogy fertőző betegségben szenvedő cigánygyerekek jártak az iskolába, amiről nem ők, hanem a szüleik tehetnek, meg az iskola, meg az ÁNTSZ, meg mindannyian, hiszen valamennyien Isten gyermekei vagyunk, ezért felelősséggel tartozunk egymásért. Pontosan azért írtam meg, hogy a nyílvarosság segítségével változtassunk a helyzeten. A következő sorokat Oláh Ibolyától kaptam, aki a kerepesi önkormányzat „hivatalos lapjában” tette közzé.

Tisztelt Franka Úr!
Kerepesen élnek becsületes cigányok is!

A„Szabad Vélemény” című saját újságjában megjelentette a kerepesi romákról alkotott negatív véleményét, ami engem nagyon felháborított. Ennek az a magyarázata, hogy egy kaptafa alá vette a kerepesi romákat, pedig élnek becsületes, jóra való romák is, akikről szintén írhatnak, más újságok is, nem csak a Kerepesi Híradó. Engedje meg, hogy kifejtsem szerény véleményemet. Azzal nem értek egyet, hogy gyerekek neveit írta meg, és azok a bizonyos gyerekek tudják, hogy

róluk írtak. Két-három kezelhetetlen család miatt nem kéne így írni a helyi cigányságról. Higgye el tisztelt Franka úr, hogy a Kisebbségi Önkormányzat már három éve azon munkálkodik, hogy ez az állapot javuljon, vagy változzon. Ehhez a munkához inkább segítség kellene nem nyílt támadás. A segítségnyújtást nem anyagilag értem, hanem erkölcsileg és jó értelemben, tenni akarással a köz érdekében. Tekintettel arra, hogy Kerepesen a múltban is, a jelenben is, és a jövőben is élnek CIGÁNYOK, meg kellene tanulni egymás mellett élni.

Oláh Ibolya, CKÖ képviselő

Kedves Oláh Ibolya!

Köszönöm sorait még akkor is, ha mellőzik az igazságot. A Szabad Vélemény nem a saját újságom, hanem a Két Faluért Egyesületé. Amely lapban az Ön sorai ugyanúgy megjelenhettek volna, ha méltat arra, hogy nekünk küldi el, és nem a „hivatalos” lapnak, annál is inkább, mert a kerepesi iskola áldatlan helyzetével foglalkozó cikkem itt jelent meg.

1. Megértem a felháborodását, én is fel vagyok háborodva a méltatlan helyzet miatt, azért írtam a cikket, de nem általánosítottam.

2. Ha nem csak az indulat munkálna Önben, akkor a cikknek azt a részét is elolvashatta volna, idézem: „A mintegy 300 fős roma közösség tíz százaléka, azaz 3-4 család kezelhetetlen”. Ez pedig ugye, nem az egész.

3. Az igazság közlése nem nyílt támadás volt, csak ilyen minősítéssel szokták lejártni, mármint az igazságot. Kérem Önt, ezt ne tegye!

4. A fertőző betegség nem játék, sértődékenységtől nem gyógyul. Fogjunk össze ellene, de tettekkel is, ne csak a felszínen. Azzal búcsúzom Öntől, a felelősség alól tagadással nem lehet kibújni.

Üdvözli, Franka Tibor

Oláh Ibolyával azóta személyesen tisztáztuk a nézetletéret, hiszen a Két Faluért Egyesület Szenteste előtti segélyosztásából derekasan kivette a részét. Ibolya volt az, aki Franka Tiborral, a CKÖ vezetőjével Gáspár Tibornéval, és Németh Jánossal válogatta, szállította, és négy roma lakta övezetben a segélycsomagot kiosztotta.

Írja meg véleményét!

a kerepesi közhangulatról, iskoláról, az oktatás körülményeiről, az együttélés örömeiről és gyötrelmeiről! Ha kibeszéljük a bajokat, előbb találunk rájuk megoldást!

Rózsás, Erhardt, Palotai különórája Ki kinek az ellenzéke?

Tanulságos fórumot rendezett Rózsás Erika, Erhardt Csaba és Palotai László képviselő 2005. december 15-én, csütörtökön, a szilasligeti faluházban. Tanulságos volt, mert a rendezési terv elfogadása előtt szeretnék volna begyűjteni az érdeklődő lakosság véleményét. Dicséretes hozzáállás, hiszen legfontosabb a választó.

Tévedtem. Nem fórum volt, hanem fogadóóra. Ezt úgy kell érteni, hogy a testület három képviselője összevont fogadóórát tartott, ahol például Papp Lajos szilasligeti képviselő is csak a „lakosság” egyik tagjaként vehetett részt, noha a testület tagja. Le a kalappal. A hármas felkészültek voltak, és már az elején kiderült, hogy ők a kerepesi önkormányzati testület ellenzéke. A kifejezést a Pátria Egyesület elnöke használta, de igaz. Tényleg látszik rajtuk, akarnak, szóval ráéreztek a képviselőség igazi ízére. Erhardt Csaba a hirtelen hőésés miatt késett, de hozzászólásaival, ezt a késést pótolta.

Összesen tizenötön voltunk. Sok vagy kevés? Azt hiszem, manapság, amikor az emberek kiábrándultak, a létszám megfelelő volt. Magam azt éreztem: Istenem, mi történt ezen a településen három esztendőig? Történt egyáltalán valami? Szilason például egy méter út nem épült. Széphegyen kettő, az is két képviselő utcájában, nos, ők nem voltak itt a fogadóórán. Vagy nem hívták őket, vagy nem érték rá. Azok a lelkes és lokálpatrióta emberek viszont ott voltak, akik minden hasonló rendezvényre elmennek.

Az újság nevében Franka Tibor tett fel kérdéseket. Igaz-e, hogy Rózsás Erika a szilasi iskola bezárása mellett szavazott, mert ezt beszél. A válasz egyértelmű nem volt a képviselő asszony részéről. Miért szavazták meg a szilasi lakótelep területének eladását. Erre a kérdésre hihetetlen, de azt a választ adták, hogy ők a nyugdíjas ház építését szavazták meg, csak közben lakótelep lett belőle. Igaz-e, hogy szabadidőparkot akarnak az állomás alá építeni? Erre nem kaptunk egyértelmű választ.

Kaptunk viszont kritikát, hogy miért ilyeneket kérdezzünk, amikor a téma a Fejlesztési terv? Mi igazán nem akartunk köztöködni, és ha a tisztelt képviselők annak vették, ezúton kérünk elnézést, de

úgy gondoljuk, a jelen tükörképe a jövőnek, és a jelen lesújtó, amelyben a különórát tartó három képviselőnek is része van. Erhardt Csaba azzal vádolt meg bennünket, hogy elrontjuk az öszejevetel hangulatát a kérdésekkel.

Sinkó György a Pátria Egyesület elnöke belátta, későn ébredtek, sok mindent nem úgy kellett volna „csinálni” ahogyan csinálták, de a Bók-féle kilenc képviselő őket mindig leszavazza, ezért hívják a triót ellenzéknek, ami nem jó kifejezés, mert ez az ellenzék nem politikai, hanem értékrendbeli ellenzék. Hogy ez mit jelent, azt nem tudtuk meg. Például a kenyér kilója Bóknak ugyanannyiba kerül, mint Palotainak. Ettől kezdve az értékrend elmélet csődöt mond.

Azt beszéljük, azért rendezték különórát, mert szeretnék a lakosság véleményét képviselni. Idáig nem ismerték a lakosság véleményét? Továbbá ahhoz, hogy a lakosság véleményét mondjon, ismernie kellene a tervet, de azt nem osztották ki, tehát csak arról lehetett beszélni, amit a képviselők „bedobtak”. Azt is beszéljük, a „hármaskör” különórái arról szólnak, hogy a választások közeledtével szeretnének a kegyvesztett Bók Károly helyére kerülni, akit állítólag a szilaslakók, meg a romák szavaztak meg polgármesternek. Nem hisszük, hogy van olyan képviselő, aki rosszat akar a településnek, ezért az ilyen frakciózás inkább kampány ízű, semmint érdemi. Rádásul rossz fényt vet a testületre, amely testület persze nem jó, de ne azok mondják, akik együtt szavaznak velük. Véleményünk kifejtése kapcsán megkaptuk a vádat, mi kampányolunk. Bocsánat, csak kérdezzünk.

Közleg a választás, felfokozódik a hangulat, az érzékenységek, munkálni kezdenek az érdekek. A Két Faluért Egyesület minden olyan kezdeményezést támogat,

amely a településről, a alkosságról szól. Ezt a Pátria elnökével is közöltük, és nemes célok érdekében felajánlottuk az együttműködést. Mégis úgy éreztük, inkább ellenségnek tartanak bennünket. Nem vagyunk ellenség, viszont tiszta vizet szeretnénk látni a pohárban, ha már a három képviselő a poharunkba öntötte. Tehát kérdezzünk, kritizálunk, és alternatívát javasolunk, de nem sértegetünk. Ha annak vették, ezúton is elnézést kérünk a tisztelt településetől, hozzátevé, hogy a képviselők dolga a válaszadás is. Úgy érezzük, későn kezdtek a hátrába. Három évvel ezelőtt kellett volna elkezdni. Részünkről nincs harag. Várjuk a véleményüket, amelyet azonnal leközlünk az újságban. Mi rendet, fejlődést akarunk, nem pedig önfényezést. Amit érdemben tettek a településért, azért tisztelet és köszönet.

Szerintünk így kezdődhetne az a Fejlesztési terv, amely tényleg a jövőről szól. A többi csak utána jöhet.

• (franka)

Palotai nem lépett vissza

Tévesen közöltük decemberi számunkban, hogy Palotai képviselő a választáson visszalépett Bók javára, ezért elnézést kérünk tőle. Indult ugyan a 2001-es választáson, de akkor nem lépett vissza, viszont a 2002-es választáson azért nem idült, mert Bókkal szemben nem volt esélye, nem akart belefutni a vereségbe. Most úgy tűnik, ugyancsak tréningezik a választásokra, a többi majd kiderül.

Mindenestre az „ellenzéki” szerep, amelyben tetszeleg, inkább visszatetszést okoz, hiszen a tettek nem igazolnak fejlődést. A visszaléptetésért elnézést kérünk még egyszer, de nem biztos, hogy a visszalépés rossz dolog. El kell gondolkodni rajta a választásokig.

• F

Kerepesen élnek becsületes cigányok-magyarok és becsületes emberek is

Tisztelt Oláh Ibolya!

Döbbszent olvastam a kerepesi híradóban a nevével jegyzett cikket. Bízva segítő, jobbító szándékában, szeretném megvilágítani a történeket „másik” oldalát.

A Szabad Vélemény c. újság nem Franka Tibor tulajdona, a Két Faluért Egyesület jelenteti meg. Az Ön véleménye szerint „két-három kezelhetetlen család miatt nem kéne így írni a helyi cigányságról”. Az én véleményem szerint a társadalmi normák, államunk törvényei mindenkire egyaránt vonatkoznak.

Nagyobbik fiamat egy hete zaklatja egy nála két évvel idősebb fiú az iskolában. Január

harmadikára egyeztetettünk időpontot az igazgató úrral. Gondolom, mivel cigány szülők gyermekéről van szó, Ön is szívesen részt venne a behívott szülőkkel folytatott beszélgetésen. Leánygyermekem szintén általános iskolás. Egy ötödikes leány könyörögve kérte kölcsön a kedvenc babáját, amit az én jó szívú gyermekem immáron két hónapja vár vissza. Gondolom, szívesen segítene neki visszakapni azt, a cigány gyermektől. Arról nem is szólva, hogy majd két hónapja kilátástalan harcot vívunk a lányom hajában lévő élősködéssel.

Mivel Ön nem a mostani kormány elmebeteg roma integrációja mellett tör lándzsát, hanem a

XXI. század demokratikus, minden polgára számára élhető Magyarország mellett érvel, gondolom, segít nekem az iskolába járó gyermekek fertőző betegségeinek visszaszorításában. Remélem, egyetért velem, hogy hajtatves, ótvaros gyermek közösségbe nem járhat a fertőző betegség kizárásáig. Tehát bírósáig, vallási hovatartozásra való tekintet nélkül, a gyermekorvos szakvéleményeig, az iskolát nem látogathatja a beteg gyermek. Mivel a Gödöllői ÁNTSZ az iskola pedagógusainak kritikálásán kívül semmit nem tesz, gondolom, Ön szívesen vállalna szerepet a fertőző gyermekek kiszűrésében.

Akkor javasolom, hogy gondolkodjunk és cselekedjünk együtt. Várom építő kritikáját, illetve javaslatait.

• Szászi Zoltán

Hévízi csoda, avagy kerepesi sártenger

Hévízre indultam, hogy gyógykezelés céljából eltöltsek ott két hetet. Harminc évvel ezelőtt jártam utoljára arrafelé, még a szüleim vittek magukkal. Lelki szemeim előtt megjelent a három évtizeddel ezelőtti fürdőhely emléke. Akkoriban poros, jelentéktelen kis helynek éreztem. Hévízen a tó az gyönyörű volt akkor is, de még nagyon kevesen jártak beutaló nélkül ide, kúráltni különböző bajukat, akarom mondani nyavalyájukat. Még egyszer mondom: ezzel az emlékekkel indultam a fürdővárosba.

Ahogy közeledtünk Hévízhez, csodálkozásom nőttön-nőtt, mert egy teljesen, alapjában megváltozott szabadon lüktető városba érkeztem. Bizton mondhatom, hogy egy elegáns, európai „gyógyvárosba” érkeztem. A 6500 lelkes település egyszerre elvarázsolt és elbűvölt elegáns üzleteivel, gyönyörű gondozott parkjaival, tiszta utcáival, rendezett polgárházaival, s minden ablakban tapsikoló virágjaival. Elkápráztatott ez a világ, mert hát melyik nő nem szereti a különböző színpompájú virágkölteményeket, ezt az ezerszínű virágvarázslatot, amelyet nap, mint nap gondos polgárkezek „babusgatnak-dédelgetnek”. A zöld különböző színárnyalataiban hajladozó füvek, boldogan fürdették magukat a fény-árnyék játékában. A tó maga volt a varázslat, ahogy reggelenként a lebegő pára, mint valami bűra, jótékony anyai öleléssel befedte e

Közép-Európai csodát. A tavirózsák ibolyakék, ciklámen rózsaszín, fehér és sárga ruháikban csalogatták a gyógyulni vágyó embereket.

Tündérmesevilág ez, úgy ahogy van az egész, amelyet erdő karéjok körbe-körbe. A kékeszöld víz jótékony, gyógyító hatását se feledjük, amely évszázadokon átíve enyhíti a mozgásszervi betegségekben szenvedőket.

Csak visszafelé, ahogy a busszal közeledtünk, lettem egyre szomorúbb, mert amint megláttam gyönyörű fekvésű, kiváló természeti adottságokkal rendelkező lakóhelyemet, Kerepes-Szilasligetet, összeszorult a szívem. Ismét láttam az elhanyagolt, gazdátlan települést, a rendezetlen, vendégmarasztaló sártengert, amelyet a helyi vezetők útnak mernek nevezni, s újra rá kellett döbennem, hogy hazaérkeztem. Haza egy valódi gazda nélküli településre. Szomorúságom még nagyobb lett, amikor megtudtam, hogy polgármesterünk is Hévízen kezelte magát, ami önmagában nem kivétel, sőt természetes, de szívesen megkérdeztem volna Tőle, hogy nyitott szemmel járt-e, kelt-e abban a lélekszámában hasonló méretű településen. Vajon ellesett-e megvalósítható ötleteket, s miként hatott rá a város tisztasága, rendezettsége, mert Hévízen még az üres telken is levágják a fűvet, a város határában és a környező dombokon nem virít a méteres gaz, mint mondjuk Szilaslon, vagy a Só-

lyompark mögötti dombokon. Mert mifelénk nem kellett telepíteni a vadkendert, vagy a pollen-érzékenységtől szenvedők rémét, mert megtermettek azok öles méreteken maguktól is!

S ehhez nem is kell sok pénz, csak a gazda odafigyelése, és a közmunkások kiküldése, mondjuk az illegálisan lerakott szemét összegyűjtésére, gyomnövények lekaszálására. A magántulajdonosnál is létezik a kényszerkaszálás lehetősége, csak élni kellene vele. És a közmunkások ténykedését az íróasztal mellett nem lehet ellenőrizni, ahhoz fel kellene állni.

Egy kéthetes gyógykezelés után ennyit legalább érdemes ajánlani a helyi önkormányzatnak és vezetőjének. És ez a feladat nem is kevés, de visszaadja az itt élők bizalmát és hitét.

■ Fidesz Női Tagozat, Kerepes

Betáblázva!

Kistarcát elhagyva egyetlen oszlopon 3-4 közlekedési, meg információ táblára kell figyelni a járművezetőknek. Lehetetlen néhány másodperc alatt ennyi uatsítást felfogni. A rendőrt, ha megállít, ez nem érdekli. Egyrészt tehát nagyon veszélyes, másrészt viszont nagyon csúnya. A feliratokat kisebb-nagyobb lapokra festik, különböző színekkel, sokszor száználmas kézírással. Tenni kellene valamit. Ki ad engedélyt, és hol, erre a táblaerdőre?

■ F. Lajos, Kerepes

Fidesz-ajándék kicsiknek

A Szivárvány és a Napsugár óvodák „jövő nemzedéke”, azaz a kicsik karácsonyra a kerepesi FIDESZ alapszervezettől egy-egy DVD-lejátszót és hozzá mesefilmeket kaptak ajándékba.

A trombitás Roli, a „Kisorozslán”, aki nagy szívvel, bátorsággal áll a kerepesi karácsonyi rendezvényeken a falu rendelkezésére, öröme. Fújja, fújja izgalommal telve a kemény munkával megtanult dallamot. Őt is kifújta a szél a szilasi iskolából. Őt is szeretik a Kereszturyban, Budapesten. Nagy életkedvével, vidámságával főlfut a jeges, csúszós úton a HÉV-hez, miközben „emlegetjük” ezt az önkormányzatot, tagjai biztos nem HÉV-vel járnak, mert akkor felszörnák néha a meredek, töredezett lépcsős feljárt. Jó utat, Roli!

A Keresztury Dezső Általános Iskola

szeretettel vár minden kedves tanuló
a következő tanévben is!

1106 Budapest, Keresztúri út 7-9., a HÉV-hez közel

A leendő kisiskolásoknak iskolakóstolgotó foglalkozásokat

szervezünk keddi napokon, 16.30-17.30-ig az iskolában

Időpontok: jan. 24., febr. 7., 21., márc. 7., 21., ápr. 4.

Programjaink:

játékos matematika, irodalom
ének- és daltanulás
kézműves foglalkozások
általános készségfejlesztés

A leendő sportosztály előkészítő foglalkozásai is kedden lesznek,

17-18 óráig a 13-as tornateremben.

Időpontok: jan. 31., febr. 14., 28., márc. 14., 28., ápr. 11.

A foglalkozások ingyenesek.

Jelentkezni lehet: a foglalkozások időpontjában
vagy az iskola titkárságán. Tel.: 263-0367.

Web: www.keresztury.uw.hu ■ E-mail: iskola@keresztury-bp10.sulinet.hu

Ismerd meg iskolánkat! Várunk!

A rajzos Alexandra

A szilasligeti iskolának is szerezhette volna első helyezését, de... A második osztályos Fülöp Alexandra dicsőséget szerzett a budapesti Keresztury Dezső Általános Iskolának. Nem a szilasligeti, már nem létező, bezárt kis iskolának, amit a jószándékú felnőttvilág ellopott az alsós gyerekektől.

– Miért mentél a Keresztúri úti iskolába, Szandi?

– Mert bezárták az iskolámat. Anyukám érdeklődött, hogy hol lehet olyan iskolát találni, ahol jó rajztanár van, mert mi mind a hárman, Edina és Alex is jól rajzolunk, jó lenne, ha fejlődhetnénk. Aztán ajánlották neki a Rákosfalva HÉV-megállóhoz nagyon közel levő Keresztury út 7-9. számú iskolát, és oda iratott be minket. Örülök neki.

– Hogyan nyerted meg a rajzversenyt?

– Sokféle szakkörre járhatunk. Idén alsós rajzszakkör is indult, én meg beiratkoztam, és még a felsősökére is elmentem festeni, agyagozni, grafikázni. Különösen a fapáncos rajzokat szeretem.

– Hol szerezted az első díjat?

– Miután az iskolai versenyt megnyertem, a X. kerületi Komplex rajzversenyre jutottam. Tizenhét iskola küldött két-két gyereket. Én első lettem. Olyan jó volt a szakkörünk, hogy négyen mentünk, és szereztünk két első, egy második és egy harmadik díjat is.

– Büszkéek voltak rád?

– Igen. Gizi néni, Sanyi bácsi a tanítóim, Piroska néni a rajzszakkörös tanárom, szóval az

egész új iskolám. De a régi az nem, mert azt bezárták.

Kizárták ezeket a kis tehetségeket arról a helyről, ahová azért mentek házat építeni, hogy ott házat leljenek, építsenek, éljenek. Most viszi őket a hátizsák a fagyos, jeges úton, szélben, esőben a HÉV-megállóhoz, ahol annak örülhetnek, hogy a HÉV pontos, az iskola meg közel van a

HÉV-megállóhoz, és jó nagy az iskolaudvar, sok a sportpálya.

Vajon bíznak-e majd Szilasliget vezetőiben, a felnőttekben?

Mit éreznek, ha ezt hallják: Ne hagyjátok a templomot, a templomot, s az iskolát!

Hol lesz a hitük? Ki lesz a nevelőjük? Az út, ami idehozta, vagy ami kiviszi innen őket?

■ fp

Barabás doktor rovata

Ha ég a gyomor

A gyomorégést is nevezhetjük népbetegségnek. Egy, a közelmúltban zajlott felmérés szerint Magyarországon minden második ember érez rendszeresen vagy rendszeretelenül gyomorégést.

Leggyakoribb oka egyszerű diétahiba, gyomorchurut. A gyomorchurut (gastritis) a gyomornyálkahártya gyulladása.

Idegfeszültség, alkati tényezők, tavaszi, őszi időjárás, kiadós étkezések, alkoholfogyasztás gyakran fokozott savtermeléssel járnak, ami gyomorégést, görcsös felhási fájdalmat okozhat. Ez természetesen alkalmilag fordul elő. Karácsony, Újév és más nagy ünnepek után a nagyobb evészek és ivászatok mellékhatásként jelentkező gyomorégés is ide sorolható.

Rendszeresen étkezzünk, inkább többször és keveset. Savtúltermeléssel járó panaszok esetén kerüljük az alkoholt, a kávét, és a nikotint. Próbáljuk kiiktatni, vagy legalábbis csökkenteni a stresszt.

A gyomorégést a kiváltó októl függetlenül végül is a fokozott savtermelés okozza. A gyógyszerek vagy közömbösítik a gyomorsavat vagy gátolják a savtermelést.

Az egyszerű gyomorégés kezelhető a vény nélkül kapható savlekötőkkel.

A gyomor savtartalmát csökkentik a savlekötők (antacidok) azáltal, hogy közömbösítik a gyomorsavat. Az antacidok azonnal hatnak, de hatásuk gyorsan elmúlik.

Csak alkalmi gyomorégés esetén használjuk, tartós szedése nem javasolt.

Tartós szedését orvossal kell megbeszélni, mert nemcsak mellékhatásaik vannak, de fontos gyógyszerek felszívódását is befolyásolhatják. (antibiotikum, szívgyógyszerek, antibiotikumok stb.)

Vény nélkül kapható savlekötők: Maalox, Rennie, Nilacid, Tisacid, stb.

Régi házi gyógyszer a szóbadikarbóna, de tartós használata ennek sem javasolt.

A savtermelést gátló gyógyszerek csökkentik a képződött sav mennyiségét. Ezeket orvos írja fel, mert vénykötelesek. Kettő kivétel van: Zantac 75 tableta, Quamatel Mini filmtableta. Ezekben kicsi a hatóanyag mennyisége. Szedését 2 héten túl ennek ellenére semmiképpen nem javasoljuk, a tartós gyomorégés hátterében komoly betegség lehet.

A gyakori gyomorégésnek sokszor nem tulajdonítunk jelentőséget, pedig a tünetek hátterében akár komoly szövődésményekkel járó betegség is állhat.

Lehet reflux betegség, idült gyomorchurut gyomor- és nyombélfekély, rekeszsér (hiatus hernia), gyógyszer mellékhatás, idegesség. Ritkább okok: nyelőcső fekély, nyelőcső visszér, gyomorrák.

Egyes gyógyszerek is okozhatnak gyomorégést, mert fokozzák a savtermelést, vagy azáltal okoznak gyomorchurutot, hogy a gyomornyálkahártyában található védőanyag keletkezését blokkolják (pl. aspirin vagy a mozgásszervi fájdalomra, reumás betegségekre szedett non-szteroid gyulladáscsökkentők).

Néha szívinfarktus esetén a beteg nem fordul orvoshoz, mert a tünetek gyomorégés képében jelentkeznek. A gyomorégés savcsökkentő hatására elmúlik, vagy a mégsem szűnik a fájdalom, vagy a nyakba, karokba sugárzik, esetleg izzadással, gyengeséggel társul, azonnal orvoshoz kell fordulni!

(Értesítjük kedves olvasóinkat, hogy Barabás doktor rovata a jövő hónapban folytatódik, következik a reflux betegség és hatátsai.)

MUSKÁTLI GARDEN KERTÉSZETI CENTER

Dekoratív dísznövények rendezvényekre bérelhető!
Nagy növények telettetését vállaljuk!

Díszlák, díszcserjék - 650 Ft-tól
Örökzöldek - 350 Ft-tól • Gyümölcsfák
Evelők, sziklakerti növények - 180 Ft
Szobanövények - 300 Ft-tól minitől az óriási
Virághagymák, növényvédőszer, műtrágyák

Esőben, szélben, hóban 3 ezer m² fedett helyen, kultúrált körülmények között állunk vásárlóink rendelkezésére. Minden nap reggel nyolctól késő estig "munkaidő után is".

Kistarcsa, Kerepestarcsa (MOL kút mögött!)
Vasút u. 23. Tel.: 20/3455-443

Ha minőséget szeretne a Muskátlí Gardent keresse!

Méreg helyett viragot és fát!

Valamikor köszöntünk egymásnak

Napjainkban szinte divattá vált az embert körülvevő világ mintegy robbanás-szerű pusztulásáról beszélni.

A média naponta szembesít bennünket a civilizáció okozta ártalmakkal. Néhány civil szervezet már felismerte a komoly, társadalmunkra ható veszélyek jelentőségét. Am ez mind kevés, ha az emberek tudatában, gondolkodásmódjában nem sikerül olyan változásokat elérni, amelyek ezt a negatív folyamatot megállítják, sőt, visszafordítják. Ma már kisebb közösségekben, falvakban élő emberek sem érzik magukénak lakóhelyük környezetét és nem is gondoskodnak annak tisztántartásáról (tisztelet a kivételnek). Ebben bizonyára közrejátsz

szott az elmúlt 40 év ideológiája, mely azt sulykolt az emberekbe, hogy majd az állam e téren is megold mindent helyettük.

Ugyanakkor az állami vállalatok mindenféle ellenőrzés nélkül szennyezték földjeinket, vizeinket. Ennek a mentalitásnak a hatása még ma is érződik, és az utóbbi évek sem hoztak kézzelfogható változást. Elég ha csak körülnézünk lakóhelyünk környezetében, ahol a sok illegális személerakó mérgezi földjeinket.

Hol van az a kis falvakra egykor jellemző mindenki mindenkit ismerő életforma, ahol az emberek ismerték és köszöntek egymásnak. A portáik előtti utcát mindenki rendben tartotta, virággal, fával ültette be.

Arra például kíváncsi lennék, hogy a falvakra gondoskodó (?) önkormányzat vajon hány fát ültetett a kivágottak helyett? Az ország sok-sok településén látni az ottani önkormányzat által ültetett és karbantartott szép fasorokat.

Vagy itt van például a selektív hulladék, hulladékgyűjtés. Mint Európai Unió tag, nekünk is néhány éven belül a kommunális hulladék nagyobb részét újrahasznosítva kell feldolgozni. Ezt szolgálna, ha létrehozna a falu vezetése egy úgynevezett selektív hulladékgyűjtő udvart.

Talán majd az új képviselő-testület kicsit több gondot fordítani, az őket megválasztó polgárok környezetének védelmére.

■ Fácány László

A képviselő a múlt hibáiról

Fejlesztési aránytalanságok

A demokrácia legfontosabb vívmánya a szabad „szólásszabadság” amely óriási lehetőség, de csapda is egyben, mert tanulnunk kell a demokráciát, ami azt jelenti, hogy a mindenkori hatalom telerálni köteles az emberek véleményét, civil szervezetek kritikáját, mert a kritika minden esetben pozitív dolog, ugyanis egy adott elképzelés továbbgondolására készítet a tökéletesebb, gazdaságosabb, emberibb megoldás érdekében. Tanulás közben, persze követhetünk el hibákat, ha egyéni érdekeinket fontosabbnak tartjuk a közösségi érdekekénél. A lényeg az, hogy tanuljunk saját, de legfőképpen mások hibáiból, törekedjünk érdemi és kulturált párbeszédre, legyünk kompromisszumkészek a cél elérése érdekében, de legyünk igazságosak, és soha ne feledjük, hogy a cél a lakosság szolgálata!

A számtalan önkormányzati feladat mellett, az egyik legfontosabb és legnevesebb cél az „Igazságos, korrekt, emberbaráti fejlesztési elképzelések megvalósítása, és ez nem is egyszerű feladat. Hogy miért nem? A magyarázat egyszerűnek tűnik, de nem az, azért nem mert, / a képviselők, a polgármester / a saját lakókörzetükben igyekeznek / rosszabb esetben még ott sem / teljesíteni, sok esetben egyéni érdekeiktől vezérelve, figyelmen kívül hagyva a lakosság érdekeit, véleményét elfeledve azt, hogy feladatuk, nem az uralkodás, hanem a lakosság szolgálata!

Tudomásul kell venni azt a ténytet (mert úgys szembesülünk vele), hogy településünk négy településrészből Hollandiatelep, Kerepes, Szilasliget, Széphegy, tevődik össze. Tudjuk azt is, hogy az egyes településrészek (Szilárd útburkolat ellátottsága), arányaiban jelentős mértékben eltérnek egymástól, a múlt hibáinak következtében.

Tisztelt olvasók!

Reményeink szerint minden lapszámban megszólaltatunk képviselőket és olyan szakembereket, akik jártasak a településfejlesztés ügyes-bajos dolgaiban. Észrevehették azonban, hogy egy-két képviselőt és Bokor Bélát leszámítva a testület tagjai illetve a hivatal illetékesei nem szívesen nyilvánulnak meg, pedig az újság egyik célja éppen megtudni, hogy mit „csinálnak” vagy nem „csinálnak” az adófizetők pénzéből. Természetesen mi nem adjuk fel. Várjuk továbbra is írásaikat!

■ Papp Lajos képviselő

Rendelési idők

■ Kerepes Tölgyfa u. 1., Dr. Havay Miklós körzeti orvos 28/560-330. Hétfő, szerda: 14.00-18.00, kedd, csütörtök: 9.00-12.00, péntek: páros hónapban 9.00-12.00, páratlan hónapban: 14.00-18.00. Sürgős esetben: 06-20/983-8396.

■ Dr. Gasztnér Zsuzsanna körzeti orvos 28/560-330. Hétfő, szerda: 9.00-13.00, kedd, csütörtök: 14.00-18.00, péntek: páros hónapban 14.00-18.00, páratlan hónapban: 9.00-12.00.

■ Dr. Dabasi András fogszakorvos 06-20/9294-944. Hétfő, szerda: 14.00-20.00, kedd, csütörtök: 8.00-13.00, péntek: páros héten: 8.00-15.00.

■ Dr. Dobos István Péter fogszakorvos 06-20/9446-757. Hétfő, szerda: 9.00-13.00, kedd, csütörtök: 14.00-18.00, péntek: 13.30-19.30. Allandó ügyelet: Budapest VIII., Szentkirályi u. 40.

■ Dr. Vászil László gyermekorvos 28/560-410. Hétfő, szerda: 14.00-17.00, kedd: 9.00-12.00, csütörtök, péntek: 8.00-12.00.

■ Betegügyi képviselő: dr. Ozsváth Mária 06-20/4899-537

■ Védőnői tanácsadó 28/560-331

■ Terhes gondozás és egészség csecsemő tanácsadás, szerda: 9.00-12.00.

■ Csecsemő- és gyermektanácsadás

■ Dr. Vászil László szerda: 12.00-14.00

■ Dr. Mokus Zsuzsanna páratlan hét szerda: 14.00-15.30

■ Gyógyszertár 2144 Kerepes Tölgyfa u. 3. Hétfő-péntek 8.00-18.00

■ Orvosi ügyelet: Kistarcsa, Baththány u. 4. 28/470-840

■ Szilasliget Orvosi Rendelés:

■ Dr. Vincze Lajos háziorvos 28/482-640, 06-30/9278-637. Hétfő, szerda: 8.00-12.00, kedd, csütörtök: 14.00-18.00, péntek, páros héten: 14.00-18.00, páratlan héten: 8.00-12.00.

■ Dr. Orosz Orsolya háziorvos 28/482-640, 06-30/9338-390. Hétfő, szerda: 14.00-18.00, kedd, csütörtök: 8.00-12.00, péntek, páros héten: 8.00-12.00, páratlan héten: 14.00-18.00.

■ Orvosi ügyelet Kistarcsa, Baththány u. 4 28/470-840

■ Gyermek háziorvosi rendelő, Dr. Mokus Zsuzsanna csecsemő és gyermekgyógyász szakorvos. Hétfő, szerda: 9.00-12.00, kedd, csütörtök: 15.00-18.00, péntek: 13.00-16.00. Egészséges csecsemő tanácsadás csütörtök: 11.00-13.00

■ Gyógyszertár, Wéber Ede u. 1. Hétfő: 8-18.00, kedd: 8.30-18.00, szerda: 8.00-12.00, csütörtök: 8.30-18.00, péntek: 8.00-18.00.

Miserend

A kerepesi templomban:

■ Vasárnap: 8 és 18 óra

■ Hétköznap: reggel 6.15

A szilasligeti kápolnában:

■ Vasárnap: 11 óra

† Temetések

■ Bujdosó-Baranyi Margit: november 30.

■ Bekő Ferenc: december 29.

■ Hoffmann Mihály: december 30.

Nyugodjanak békében!

Ha én polgármester lennék...

Bizony megmutatnám az érdeklődő állampolgároknak és képviselőknek azokat az önkormányzati számlákat, amelyekre kíváncsiak, amelyeknek a tartalmáról nincs elegendő információjuk. Mert rend a lelke mindennek, meg a bizalom. A bizalom akkor szokott elapadni, ha baj van a renddel. Ha kezdik felrúgni elsőként azokat, akiknek pedig be kellene tartani és tartatni.

Ha én polgármester lennék, akkor nekem Rózsás Erika meg Palotai László, kiegészítve Erhardt Csabával nem dörgölné az orrom alá, hogy hol van a 250 millió, ha van egyáltalán, mert megmutatnám nekik, és azzal sem házalhatnának, hogy ők a Bók-féle csapat ellenzéke, mert az ilyen szakadás egy testületen belül szánalmas és nevelési. Nem egymás ellen, hanem a falu mellett kellene küzdeni, igazán volna miért.

Ha én polgármester lennék, elsőként ismerném be, ha hibáztam, különben mindenki rajtam nevetne. Ami enyhén szólva is rossz vicc. Viszont ugyanezt követelném azoktól is, akik mint képviselők a hátam mögött szidnának, ha nem volna igazuk. Sőt, bebizonyítanám, hogy ők az alkalmatlanok, és nem én, hiszen a méltatlan helyzet minél tovább tart, annál nagyobb károkat okoz, illetve a választások közeledtével már csak károkat okoz.

Ha én polgármester lennék, kiállnék a munkatársaim mellett, és nem tűrném, hogy ők pedig a vesztemet akarva a helyemre törjenek. Persze, csak akkor tennék ilyet, ha tudnám, nem érdemlem meg a támadásokat. Vagy kiönteném a bilét, vagy azoknak a fejére borítanám, akik érdemtelenül belepískítottak. Ha viszont nekik van igazuk, odább állnék.

De hát én nem vagyok polgármester, ezért csak a gondolataimat tudom megosztani Önökkel. Akinek pedig nem inge, az ne vegye magára...

■ Franka Tibor

Átvágás tízezerért

Az év legnagyobb ünnepére, Jézus születésére és az évbűcsúztatóra nem csak az ajándékozni óhajtók, de a költelek, a rohanást, a kapkodást kihasználók is felkészültek. Ahogy emelkednek a vásárlási bevételek, úgy szaporodnak a lopások, a zsebmeteszések, legújabbán pedig a trükkös és bosszantó átvágások.

Atolvajok különböző történetekkel állítanak be munkahelyre, piacra, boltba és nagy dumával, gyors lerohanással becsapják, lenyúlják áldozatukat. Jót nevettem amikor közeli ismerősöm mesélte, a munkahelyén jól öltözött férfi kereste egy közönséges fogaskerékkel, amely 2500 forintba kerül, mint később kiderült. Elhadarta, hogy édesapjának jó barátja, ezért az ő megbízásából hozta el, amely pottom 16 ezer 200 forint, és arra kéri az ismerősömet, fizesse ki és vigye haza édesapjának. Ismerősöm meglepődött, megköszönte és fizetett. Otthon kiderült, az apja senkitől sem kért semmilyen fogaskereket.

Hazatérve, vacsora közben, elmondtam az iménti történetet okulásképpen feleségemnek, aki csöppet sem kárörvendett a

hallottakon, hanem búsan csak annyit mondott, lehet, hogy minket is becsaptak. Ismersz te egy Laci nevű férfit, aki autóboltos, legalábbis annak adta ki magát kérdezte tőlem. Lacit nem ismerem, de attól ő még ismerhet engem. Mit hozott? – kérdeztem vissza.

Nos, kérem, a Laci nevű autóboltos, egy közönséges szélhámós lehet, aki azzal állított be a feleségem papír és írószter boltjába, hogy az én megbízásomból érkezett, mert nekem nincsen időm, ezért ő hozott egy nagyon fontos „dolgot” az autómbe, ami nélkül el sem indul. Azt is mondta, velem megbeszélte, és kér ezért a fontos dologért 13 600 forintot. Feleségem elhitte, fizetett.

Nos, a fontos dolog közönséges biztosíték volt, amit 10-15 éves autókba használnak, és aminek az értéke úgy 250 forint lehet annak, akinek kell. Nekem nem kellett, de Laci, amilyen gyorsan jött, olyan gyorsan kaszált és eltűnt.

Azt hittem, az fogaskeréktörténet hallatán most tanulok a más kárából, de mire hazaértem, már engem is átvágtak.

Legalább Önök tanuljanak az én káromból, tisztelt olvasók.

■ (franka)

Írjon Ön is nyílt levelet!

Ha úgy érzi, több embert is érintő közlendője, esetleg gondja van, kérjük írja meg, és mi a lényegét nem torzíva leközzöljük, sőt, a problémának utána járunk. Írja meg az örömeit, az ötleteit, a kritikáit. Tabu téma nincs, a vélemény szabad, sértődés nincs.

Ugyanígy helyet biztosítunk a település vezetőinek, köztisztviselőinek, és képviselőinek, ha megosztanák bennünket véleményükkel. Dicsérünk, ha van miért, kritizálunk is, de nem sértődünk. Ha tévedünk, beismerjük, de ezt kérjük másoktól is. Segítsük egymást, öntsünk tiszta vizet a pohárba, mert előbb-utóbb minden kiderül. Írjon közzöljük.

Szabad Vélemény, 2144 Kerepes, Rét u. 51.
gorgenyi@citromail.hu, 06-30/330-1670.

Nagy-Magyarország ismételt megcsönkítése, avagy mizéria egy lámpás kereszteződés körül

Ezt a döntést ugyancsak egy tárgyalóasztal mellett hozták valószínűleg, bár nem Trianonban. Kerepesen Szabadság u. 91. szám alatti ingatlan kerítésének mintázata, egy nagy Magyarországot stilizáló térkép került itt megcsúfításra egy villanyoszloppal.

Az ingatlan tulajdonosa, mellesleg e sorok írója, külföldi újtjáról hazatérve szinte a haját tépte, mikor látta hogy a frissen elkészült kerítése mellé egy póznát tettek.

Mindezt birtokháborítás gyanúja mellett vétette a kivitelező Kft az önkormányzat jóváhagyásával, ugyanis ez az oszlop

kor az UNIO-s törvények értelmében a fogyatékkal élők közlekedésének akadálymentesítése lenne a feladat, és ezt mindenhol meg kell valósítani, úgy tűnik, Kerepes vezetése ellenkező irányba halad. A gyalogosok télvíz idején bokáig vízben járnak, mert a gyalogjárda folyó eső és hólé a járdaszegély megemelése

magánterületre került, a telekhatár és a kerítés vonala nem azonos, így az elektromos hálózat is és a kábeltévé vezetéke is közvetlenül a ház fölött, telekhatáron belül húzódik. A Szabadság út. 89. és 93. szám előtt is áthelyezésre kerültek a villanyoszlopok, ami meglehetősen veszélyezteteti említett ingatlanok biztonságát, illetéktelen behatolókkal szemben. Mindez, ha nem lenne még elég, a CBA felé eső oszlop elzárja a gyalogjárda felét, többek közt a mozgássérültek és a látáscsökkenést gyalogosok elöl. Most ami-

következtében nem az úttestre, hanem a járdára folyik, és keresi útját reménytelenül, de a vízelvezetés sincs megoldva. A 93. szám alatti szerelőműhely falai vízben állnak és szívják fel a vizet, ami a műhelybe is befolyik.

Oláh János főépítész úr ironikus megjegyzésén, hogy majd egy vízelvezető árkot létesítenek, de nem lesz rajta kocsibejáró, nem tudunk mosolyogni, de Oláh úr szájából hangzott el az a kijelentés is, hogy „a Mogoródi úti kereszteződés üzletei nem képezik Kerepes központját”.

Piros lámpa, politikai tőke

Tisztelt Szerkesztőség!

Írta, mert felhíborodtam. Azt olvastam a „párt”, akarom mondani az önkormányzat Kerepes című újságjában, hogy azért lett piros lámpa, meg gyalogátkelő Kerepesen, mert Bók Károly a romák mellé állt. Ez nem igaz, hiszen Bók a hivatal közelében sem járt nyolc éve, amikor a lámpakövetelés már létezett. De ha komolyan vette, akkor 2001-től, amikor hivatalba került, miért várta meg a 2004. augusztus 22-ét, amikor egy roma asszonyt halálra gázolt az autó. Ő már a harmadik halott volt, ráadásul Bók Károly nem állt a romák mellé, hanem a roma asszonyok mentek fel a hivatalba, és addig nem engedték Bókot autóból, amíg nem intézkedett.

Mégis azt írja Polgár Gyula, az önkormányzat újságírója, hogy Bók óhatatlan érdemeket szerzett a lámpaépítés előremozdításában, kiharcolt valamit a romáknak. Nem véletlenül kapott díjat a romáktól. Na, ez aztán a csúsztatás! Bókra egyetlen kerepesi cigány lakos nem szavazott,

hogy ő Roma-díjat kapjon. Tudja, kik adták neki, mivel a lakosság hiába kérték, akkor sem szavazott? A cigány kisebbségi önkormányzat tagjai, de ott is alig vitte át a léceket, mert az ötből csak három akarta őt. Ha pedig így volt, akkor ne azt írja Polgár Gyula, hogy a romák adták, legfeljebb csak őt roma az ötszáz helyett. Érti a különbséget!

Nyolc év után épül egy átkelő, de a Bók azt mondja, nem ő, a testület és a hivatal tehetnek róla, hogy nincs parkoló, mert nem a község pénzből fizették. Most azonban, hogy legyen parkoló is, a jövő évi költségvetés terhére majd csinálnak. Hogy van ez? Egyszer elment az állam pénze, most meg a település pénze? No, most az a baj, hogy mind a két pénzt mi fizetjük.

Végül azt írja Polgár Gyula, hogy egyesek politikai tőkét kovácsolnak a lámpaügyből. Ki a fészkes fene fabrikál ebből politikai tőkét? Szerintem éppen ők.

■ Üdvözlő, G. Péter

És „hogy e szűk vállalkozói réteg érdekeit nem tudják figyelembe venni. Kérdelem én, akkor kiét, veték figyelembe?”

Mikor több vállalkozó felhívta a figyelmet arra, hogy ezek az üzletek és vásárlók az elkövetkező választás során majd azokra fog-nak szavazni, akik az ő érdekeit is képviselik, lebecsmérlő megjegyzéssel csak annyit mondott, „hogy egyesek összetévesztik a Demokráciát az Anarchiával.”

Hát ez úton szeretném üzenni az érintetteknek, hogy Anarchia az, ami az említett kereszteződés kialakításánál történt, ahol több lakó és szolgáltató a kereszteződés átépítése óta sem tud ingatlanára járművel beállni, mert a kivitelező túl magasra építette a járdaszegélyt, és az autók felakadnak, elkészülése után is hente szabadlák fel az aszfaltot újra meg újra. A tervezők meglepődtek, hogy mekkora szintkülönbségek vannak az ABC és az üzletsor előtt.

Parkolási lehetőség semmi, az üzletek és vásárlók érezték, de fogják még érezni ezután is ezt.

Az említetteket, már nem ismételtem meg. Hát talán személtelen meg kellett volna előtte győződni minderről a tervező és engedélyezőnek, Oláh úrral az élen.

A polgármesteri hivatal vezetésében mindenki tudott a problémákról, de levelekre, beadványokra nem válaszolnak, szóban ugyan ígéretet elhangzottak, de ez még az átadás előtt, a kereszteződés átépítése által érintett lakók és vállalkozók egybehangzó tiltakozása miatt volt. Ám ezen ígéreteiknek később sem tettek eleget. Úgy látszik, szemfényvesztésként csak azt a célt szolgálták, hogy terv szerint átad-hassák a kereszteződést, majd utána ügyis elcsitul minden.

■ Ugró, Kerepes,
Szabadság út 93.

Hol az aszfalt?

Az év utolsó előtti napján kétségbeesve hívtam fel bennünket Hliva Sándor, a Mogoródi úti üzletsor képviselőjén, hogy hol van az aszfalt? Tényleg, hol?

Azt ígérték az illetékesek, hogy december 20-ig leöntik a lámpás kereszteződés miatt csúszkon maradt, parkolásra alkalmas területet. Az ígéretet a beruházó, a település polgármesteri hivatala és a kivitelező tette, de úgy tűnik, csak ígéret maradt.

A boltosoknak nagy szükségük lenne a parkolóra az áruszállítás miatt. Sajnos, a földmunkákra és a sóderágyra még teltett, de aszfaltra már nem. Ráadásul ellopták a kivitelező gépeit, amiért még a rendőrség is kiszállt, egyelőre hiába. Ezt követően, december 17-én a meglöpött kivitelező elvonult, kámforrá változott.

Hliva Sándor szerint megint becsapták a boltosokat, akiknek már a lámpaépítés miatt is komoly forgalomkiesésük keletkezett. Legutóbb a Kerepes című újságban Bók úr ígért gyors megoldást, merthogy ő is volt kereskedő, és átérzi problémájukat. Úgy tűnik, nem eléggé.

Mozgáskorlátozott testület

Sportolni akarunk!

Településünk lélekszáma az utóbbi pár évben ugrásszerűen megnőtt. Mivel az új lakók jórészt a fiatalabb korosztályba tartoznak ezért az átlagéletkor alakulása eltolódott. Mi sem példázta jobban a jelen helyzetet, hogy a szilasligeti iskolát bezárták és helyébe óvodát nyitottak. Persze ezzel a döntéssel nem ilyen egyszerű egyetérteni. Ezt a tettet, a település többsége fekete pontként jegyzi a testület történetében.

Adóntás hatására megkezdődött az átalakítás. Az első lépés az iskola foci- és kosárpályájának tönkretétele volt. Majd ünnepélyesen átadták az új óvodát és ezzel végleg megszűnt a gyermekek reménye. Többé már oda sem mehetnek játszani! Persze eddig is szögesdróttal védték tőlük a területet! Akkor hova?

Tisztelt Testület, ezúton is kérem Önöket, hogy azonnali hatállyal jelöljenek ki területet, ahol a fiatalok sportolhatnak! Nem lehet megengedni, hogy a mára már forgalmassá váló utcákban játsszanak gyermekeink. A testületnek a mi érdekeinket kell szem előtt tartani és nem a vállalkozóét, vagy a hitelező bankét. S ha ilyen döntéseket tudnak csak hozni, akkor alkalmatlanok a településünk vezetésére.

Igaz, hogy a Szilasligeti Teleház Egyesület Ifjúsági Tagozat vezetőjeként elértem, hogy megépíthessünk egy focipályát egy magán földbirtokon, ám ez csak ideiglenes. Az önkormányzat folyamatosan felvásárolja a telkeket így a sorsuk bizonytalanná válik. Eddig a képviselők a nyilvános üléseken nem hoztak olyan döntést, mellyel támogatnák a jelenlegi foci-, jégpálya területének további megmaradását. Tehát föl lehet készülni rá, hogy hamarosan ezt is eladják, s ha már építenek akkor valószínűleg hogy a „hagyományra váló” sok

emeletes tömbházakat részesítik majd előnyben, hiszen a település központja ilyenek dukálnak. Persze az itt élők népszavazással és tüntetéssel tiltakoznak, választott képviselőink pedig nem értik a felháborodást, mi őket választottuk. Négy évig ők vannak fent, mi meg lent, „legközelebb, tessék majd jobbat választani”!

Jelenleg a mi pályánk az egyetlen hely Szilasligeten ahol focizni lehet – lehetne –, ha volna elég pénzünk karbantartani a pályát. Idén kizártak minket a helyi önkormányzati pályázatból, bár amint látom más egyesületek, akik nyertek, a mai napig egy fillért sem kaptak a megítélt pénzükből.

Ennek ellenére a nyáron háromszor vágtuk le a fűvet benzines fűnyíró géppel, ám pénz és eszközök nélkül lehetetlen dolgozni. A gátak sajnos teljesen elgazosodtak.

Kedves lakosság! Önöktől azonban egy csőppel több anyagi támogatást vártunk, mivel ez elmaradt, nem tudtuk időben befejezni a jégpálya munkálatait sem.

Ezúton szeretném megköszönni azoknak a munkáját vagy támogatását, akik idén segítettek a jégpálya létrejöttét: Fülöp Gábor, Bokor Béla, Nyúl Tibor, a FEM Kft., és Szilasvíz Kft. Köszönjük!

▪ Liptay Gábor

Gödörkép

Az új év első ajándéka az autósoknak, legalább három kisebb-nagyobb új gödör születése, a Mogyoródi úti lámpás kereszteződéstől a szilasligeti üzletsorig.

Tavaly év végén mutatta meg először, milyen is tud lenni a kemény tél. Kétnapos havazás és fagyás után az olvadás már magával vitte az aszfaltútból az aszfaltot is. Tetézi a felháborodást, miszerint, az első és eddig egyetlen téli hétvégén nem akadt hótoló, amely például az orvosi rendelőig és az óvodáig szabaddá tette volna a Weber Ede utcát.

Gondolom, Kerepes-szerte hasonló tapasztalatokat szereztek honfitársaink... És még azt hittük, gumicsizmát csak vidéken hordanak. Akinek nem telik csizmára vagy egyéb túlélő szerkezetre, az legalább keressen otthon elhasznált, lyukas zoknit, és húzza a cipőjére.

Havas útkereszteződések

Tisztelt szerkesztő úr!

Figyelemmel olvastam „Hatesik a hó, megáll a busz” című cikkét. Felhívom figyelmét, hogy Kerepes honlapjáról a Kerepesi Közszolgáltató Kht-val kapcsolatos, Ön által idézett részlet nem teljes. A továbbiakban ugyanot, pár sorral lejjebb egy másik gondolatjel után a feladataink között ez olvasható:

– a közterületek téli síkosságmentesítése (közutak kivételével), Szerintem egyértelmű. Nem állítom, hogy a Kht a feladatait maradéktalanul és tökéletesen ellátja (itt a lehetőségeink valóban sokszor gátat szabnak) de az, ami nem a mi feladatunk, véleményem szerint nem bírálendő, semmilyen formában. Gondolom ezzel Ön is egyetért.

Tisztelettel:
Romány Zoltán, Kht ügyvezető

Tisztelt Ügyvezető úr!

Isten mentsen attól, hogy mi szeretnénk előírni az Önök fontos munkáinak a sorrendjét. Mi csak arra szorítkozunk, hogy megnéztük a Kht tevékenységét a számítógépben, és egy-egy lap alá vettük a közterületeket a közutakkal, ráadásul úgy gondoltuk, amit zárójelbe tesznek, az a kevésbé fontos információ. Nos, a Kht esetében ez fordítva van, mert azt tetszenek zárójelbe tenni, ami egy hőses kapcsán a legfontosabb szokott lenni, tudniillik, hogy csúsznak az utak. Számunkra, ami nem magánterület, az továbbra is közterületnek számít, még akkor is, ha Önök a közutakat nem „síkkosságmentesítik”, mert mint Ön is írja, nem a feladatuk. Megértettük, de a busz akkor sem tudott Szilason elindulni, mert csúszott az út.

▪ Szerk.

A mókusz álma – néma harangok

– Tudjátok fiúk – kezdte az öregember –, az egy olyan magas tölgyfa volt, hogy az Isten néha, ha éppen arra járt és nagyon elfáradt, akkor a lábait ott fent rátette, úgy pihent meg.

– A kisebbik gyerek erre azt mondta: – Én már láttam ám olyan nagy fát, és azt is tudom, hogy a félős kiscinkék ott bújnak meg a tetején, és különben nincs is kedvük lejönni onnan, mert az arra sétáló felhőkből vizet is ihatnak, ha szomjasak.

– Így van – toldja meg a nagyobbik gyerek –, a fészük aranyzárlakból készült, és takarójukat mindig csöndből szövi rá az este. Álruk felett, az éjszaka csendes leple alatt, holdvilág őrökdik. És olyan magasra repülnek, ha akarnak, hogy talán már fent az égben járjanak néha, az angyalok gyalogújtától nem is olyan messze.

– Igen – folytatta az öregember –, ezen a magas fán lakott egy mókusz is. Kicsi volt, ugribugri, és nagyon jószívű. Ha eljött az év végi nagy ünnep, akkor nem törődött mással, mint azzal, hogy a falu legszegényebb gyerekeit megajándékozta egy-egy dióval, mogyoróval. – Tudjátok, csak azt adta, ami éppen volt neki. Nyilván tartotta a szegény gyerekeket, pedig a számolással voltak apróbb gondjai, de hát ugye a mókuszok nem a matektudásukról híresek. Nekiindult bátran a riasztó sötétnek, az arra ógyelgő szeleknek, melyek alaposan szétzilálták ám a havas kertek alját.

Ilyenkor minden érzékével az éjszaka sötét árnyait tapogatta maga körül, és csak a feladat elvég-

zése járt fejecskéjében, amint ágról-ágra szökött. Nem törődött vele, ha hideget fújt a szél és a behavazott nyírfák is dideregtek a csikorgó éjszakában. Nem számított, ha csúsztak a fatörzsek, vagy havas szél kergetőzött a gallérja alatt, ő csak

ment, és rakosgatta a diókat az ablakpárkányokra. Ezen az ünnepen nagyon hideg volt az éjszaka, és szél zörgött a csupasz ágak között. Kemény, éles árnyékok vetett a hold. Mire végzett feladatával, a messzi távolban, ahol az ég alja a földet sűrölja, már ébredezett a hajnal, de itt a templom tornyában még csendet álmogdalt a harangok. És bizony-bizony, a kismókusz rendesen elfáradt. Felvászorgott az odújába, aztán jólesően elnyújtózott ágyacskáján. Az elmúlt idők képzeletbeli ünnepi emlék albumában lapozgatott boldogan, mignem mély álomba merült. Azt álmogdalt többek közt, hogy jövő ősszel még többet gyűjt össze dióból és mogyoróból, mert szerény számításai, valamint tapasztalata szerint évről-évre mindig több a szegény gyermek, mint a zsákocskájába gyűjtött dió és mogyoró. Azt is álmogdalt még, hogy egyszer majd rátalál a gögös, lopós ember által őrzött dió raktárra, – amiben az a mások által gyűjtött diókat bitortolta –, és azokat rögtön szétszítja az arra érdemeseknek. A nagy fa eközben fázósan nyikorgott a szélben, mire a piciny mókusz felriadt, aztán átfordult a másik oldalára, és már nem álmogdolt reggelig többet.

▪ Kovács Ferenc

Kedves olvasóink!

Ha szeretné, hogy a Szabad Vélemény havonta, esetleg kéthetente megjelenjen, akkor hirdessen nálunk, mert minket senki sem pénzel, ezért adhatjuk közre az igazságot, és csakis azt. Az újság havi nyomdaköltsége csaknem 150 ezer forint. Most ezt a pénzt vállalkozók adják össze, mert 2006-ban változást akarnak. Ha Ön is így gondolkodik, kapcsolódjon hozzánk: lépjen be a Két Faluért Egyesületbe, és anyagi lehetőségeihez képest támogasson bennünket, hirdessen nálunk. Köszönjük! Telefon: 06-30/330-1670. Hívja most! E-mail: gorgenyi@emil.hu

Hirdetési tarifáink:

1/2 oldal:	24.000 Ft
1/4 oldal:	12.000 Ft
1/8 oldal:	7.000 Ft
1/16 oldal:	5.000 Ft
3x4 cm-es, 1 hasábos:	1.200 Ft

Amennyiben bizalom alapuló segítséget, gondozót, bébiszittert, nyelvtanárt keres/kínál, vagy az Ön számára felesleges tárgyait eladná, melyek értéke max. 5000 Ft (feltüntetve), akkor **HIRDESSZEN APRÓT INGYEN!**
Rovatcím: „Munkát keres-kínál” / „Apró-cseprő”

Szerencsepatkó Lottózó

A „Patkó” vendéglő oldalában

- Hírlap
- Internet
- fax
- Fénymásolás
- Filmkidolgozás

Nyitvatartás:

Hétfő – Szombat: 7.00 – 19.00,
Vasárnap 9.00 – 19.00
Telefon: 0628/490557
Kerepes, Szabadság út 286.

Duna Help nemzetközi gépjárműszakértő iroda

„Minden az Autó körül”

Nemzetközi gépjármű kárrendezés és kárszakértés, külföldön érvényesítjük kárigényeit, hogy önt ne érhesse kár.
Speciális területünk a külföldiek magyarországi kárrendezése.

tel.: 06 28 56 00 10
fax.: 06 28 56 00 11
mail: kzf@gutachter.hu
http: gutachter.hu

**AUTÓ BONTÓ
AUTÓ SERVICE
KEREPES,
Szabadság u. 93.
(30-as út)**